

Συνών. *αναλαβαίνω* 3, *αναπιάνω* 11, *αναπλωρίζω* B 1, *αναπουπουλίζω 3, *πιάνομαι* (ιδ. *πιάνω*), *προσκάνω*.

άναρραμμα τό, Δ.Κρήτ. *άνερραμμα* Α.Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *αναρράπτω*.

Συρραφή φθαρέντος μέρους ἐνδύματος: *Οὐλημέρα σήμερο εἶχ' αναρράμματα. Έξεσπιστήκα τὰ ροῦχα μου καὶ θέλου άνερραμμα.* Συνών. *αναρραφή*, *μπάλωμα*.

αναρραφή ή, άμάρι. *άνερραφή* Νάξ. (Άπύρανθ.)

Έκ τοῦ ρ. *αναρράπτω*.

Άναρραμμα, ὁ ιδ.: Τὰ σιδερώνουνε τὰ ροῦχα κι ὅσα θένε άνερραφή τ' αφίνουνε παρὰ πάδας (κατὰ μέρος).

αναρραφτερό τό, Κρήτ. (Ρέθυμν. κ. ά.)

Έκ τοῦ ρ. *αναρράπτω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερό.

Καλάθιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθενται πάντα τὰ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν φορεμάτων χρήσιμα πράγματα, ἤτοι βελόναι, ψαλίδες, κλωσταὶ κττ.

αναρραφτικά τά, Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *αναρράπτω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικά ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἐνεστώτος.

Άμοιβή διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν φθαρέντων ἐνδυμάτων.

αναρράπτουσα ή, Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *αναρράπτω*. Ίδ. **ΑνθΠαπαδόπ.* ἐν *Αθηνά 37 (1925) 184.

Γυνή ή ὁποία ἐπιδιορθώνει τὰ ἐφθαρμένα ἐνδύματα: Γνωμ. *Καλλιὰ 'ναι μιὰ καλή αναρράπτουσα παρὰ τὴ γαλύτερη ξοβλιάστρουσα ή ξοβλιάστρα* (ὡς σύζυγος εἶναι προτιμητέα ή γνωρίζουσα νὰ *μπαλώνη* παρὰ ή ἀρίστη ποικίλτρια).

αναρράπτω Δ.Κρήτ. *άνερράπτω* Α.Κρήτ. *αναρράβω* Κρήτ. (Ήράκλ.) *άνερράβω* Άνδρ. Α.Κρήτ. *άνερράβγω* Θήρ. Νάξ. (Άπύρανθ. κ. ά.) — *Λεξ. Μπριγκ.*

Έκ τοῦ άρχ. *αναρράπτω*.

Συρράπτω τὸ φθαρὲν μέρος ἐνδύματος ή ἄλλου τινος ἐνθ' άν.: *Ένερραψε τὸ ποκάμισο Κρήτ. Δὲ φέγω πλεὺν' άνερράπτω* (φέγω = βλέπω) αὐτόθ. Θ' *άνερράψω τὰ καρτσώνια μου αὐτόθ. Άνερράβγω τὸ φουσιάνι μου Θήρ. Τὰ ροῦχα μου ξένοι μου τ' αναρράπτουν Κρήτ. Τὰ καλοσκοιμένα ροῦχα τ' άνερράβγουνε Άπύρανθ. Εἶδα λειωμὸ εἶναι ποῦ τὸν ἔχον, γαμένε, τὰ ροῦχα σου, δὲν άνερράβγουνδαι βλεά! αὐτόθ. Ν' άνερράψης τὰ κωπέλλια σου νὰ μὴ φαίνονδαι τὰ κρέατά δως* (βραχυλ. ἀντὶ τὰ ροῦχα τῷ *χωπελλιών*) Κρήτ. *Άνερράβγω τὰ δίχτυα Νάξ. Θ' άνερραφτῶ* (θὰ μπαλώσω τὰ ροῦχα μου) Κρήτ. *Κάτσετε ν' άνερραφτῆτε, γιατί ταυτέρου θὰ πάμε νὰ τρυγοῦμε αὐτόθ. || Άσμ.*

Κι ὠργίστηκε μου ή μοῖρα μου κ' ἐκαταρίστηκε μου νὰ περπατῶ 'ς τὴ ξενιθειὰ κ' εἰς τὸν ἀλλάργο γόσμο, ξένοι νὰ πλύνουν ροῦχα μου, ξένοι νὰ μ' αναρράπτουν Κρήτ. Συνών. *αναμπαλώνω*, *αναπιάνω* 6, *αποπιάνω*, *μπαλώνω*.

αναρραχάκι τό, *Ηπ. *αναρραχάκ'* *Ηπ.

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. *ανάρραχο*.

Μικρά ὁμαλή ἔκτασις εἰς κλιτὺν βουνοῦ. *Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Άναρραχάκ'* καὶ ὡς τοπων.

αναρραχιάζω *Ηπ. *αναρραχιάζου* *Ηπ.

Έκ τοῦ οὐσ. *ανάρραχο*.

*Οδηγῶ τὰ ζῶα εἰς μέρος ὁμαλὸν κείμενον εἰς τὴν ράχιν βουνοῦ ή λόφου.

αναρραχίσμα τό, *Ηπ.

Έκ τοῦ ρ. *αναρραχιάζω*.

Τὸ νὰ ὀδηγῇ τις τὰ ζῶα εἰς τὸ *ανάρραχο*.

άναρραχο τό, *Ηπ. — ΣΓρανίτσ. ἐν **Ημερολ. Σκόκου* 25,389 καὶ **Ανθολ. Η' Αποστολίδ.* 58 *άναρραχον* *Ηπ. Στερελλ.

Έκ τοῦ μεσν. οὐσ. *ανάρραχον*. *Η λ. ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1087 (Miklosich - Müller Acta 6,37) «*περνᾶ τὴν λαγκάδα καὶ τὸ άναρραχον*».

Μέρος ὁπωσδήποτε ὁμαλὸν κείμενον εἰς ράχιν βουνοῦ ή λόφου ἐνθ' άν.: *Ποιήμ.*

Χορὸς 'ς τὸ κάθε άναρραχο, ἀχὸς 'ς τὸ κάθε ρέμα ΣΓρανίτσ. ἐν **Ανθολ. ἐνθ' άν.*

Σουράει κατ' άναρραχα, ξερβιά, δεξιὰ του κραίζει, γυροβολιάζουν τ' ἄτι του, κρυφὰ τοὺς κουβεντιάζει ΣΓρανίτσ. ἐν **Ημερολ. ἐνθ' άν.* *Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Άναρραχὸς* καὶ ὡς τοπων. *Αἰτωλ. (Μπρόσκλη.)*

αναρραψίδι τό, Δ.Κρήτ. *άνερραψίδι* Α.Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *αναρράπτω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

Φόρεμα ἔχον ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως: *Έχω 'να γοφι-νάκι γεμᾶτ' αναρραψίδια. Σάββατο κ' ἔχω τόσ' άνερραψίδια.*

αναρρεύομαι Α.Ρουμελ.(Φιλιππούπ.) Πελοπν.(Γέρμ.) *αναρρεύομαι* Πελοπν.(Λακων.) *αναρρεύουμου* Λυκ.(Λιβύσσ.) *'νερρεύουμ'* Θράκ.(Σαρεκκλ.) *αναρρέομαι* Μεγίστ. *αναρρέουμου* Λυκ.(Λιβύσσ.)

Έκ τῆς προθ. *ανὰ* καὶ τοῦ ρ. *ρεύομαι*.

1) *Άμτβ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἐρυγῆς, ἐρεύγομαι ἐνθ' άν.: Άμα φάω καὶ πιῶ ὅστερα καφὲ αναρρεύομαι Γέρμ.*

β) *Αἰσθάνομαι τάσιν πρὸς ἐμετὸν Πελοπν. (Γέρμ.): Άναρρεύομαι ἅμα λέπω τέτοιο φαγητὸ (λέπω = βλέπω). Συνών. αναγουλεύομαι 1, αναγουλιάζω 3, αναγουλίζω 1, ανακατεύομαι (ιδ. ανακατεύω A 2 β), ανακατώνω A 2 β. 2) Μετβ. ἐκπέμπω ἐκ τοῦ στομάχου διὰ τοῦ στόματος ὀξέα ἀέρια ἐνεκα τῆς κακῆς πέψεως (ὡς ἀντικ. τίθεται ή λ. ή δηλοῦσα τὴν καταποθεῖσαν τροφήν) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μεγίστ.: Άναρρέομαι τὸ φαεῖ Μεγίστ. Άνερρεύουμ' κλούσικα ἀβγά (κλούσικα = κλούβια) Σαρεκκλ. Συνών. *ρεύομαι*.*

αναρρεχοῦμαι Πόντ. (Οἶν.)

Έκ τῆς προθ. *ανὰ* καὶ τοῦ άμαρτ. ρ. *ρεχοῦμαι* ἐκ τοῦ άρχ. *ρέγχομαι*.

Μηρυκάζω: Τὸ καμέλιν αναρρεχᾶται.

άναρρηχα ἐπίρρ. Κεφαλλ. — *Λεξ. Πρω. Δημητρ.*

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ανάρρηχος*.

Εἰς μικρὸν βάθος ἐνθ' άν.: *Χώνω τὸ θεμέλιο άνάρρηχα* Κεφαλλ.

αναρρηχεύω Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.

Έκ τῆς προθ. *ανὰ* καὶ τοῦ ρ. *ρηχεύω*.

Καθιστῶ τι ἀβαθὲς *Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Άναρρηχεύω τὸ λάκκο Λεξ. Δημητρ. Συνών. ξεβαθένω, ρηχεύω. Καὶ άμτβ. γίνομαι ἀβαθὲς ἐνθ' άν.: Άναρρήχεψε τὸ πηγάδι - τὸ ποτάμι Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. Ν' αναρρηχένψ' ή θάλασσα νὰ πιάσουμε τὰ ψάρια* (ἐπὶ τοῦ ὀκνηροῦ) *Λεξ. Δημητρ.*

άνάρρηχος ἐπίθ. Κύθηρ. Πελοπν.(Αἴγ.) — *Λεξ. Πρω.*

Έκ τῆς προθ. *ανὰ* καὶ τοῦ ἐπιθ. *ρηχός*.

*Ο μὴ ἔχων βάθος, ἀβαθὲς ἐνθ' άν.: *Πιάττο άνάρρηχο Αἴγ. Νερά άνάρρηχα Κύθηρ. — Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἄβαθος I, ἀνάπλαγος I, ρηχός.*

